

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΘΕΝΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ

Ποῖος πιστεύει ; . . ἕνας χρόνος δὲν ἐπέρασαν ἀκόμα,
Ποῦ ἀπὸ μικρῆ, μεγάλη ἔκαμες τὴ Βουλγαρία,
Ὅπου μοναχὸς μὲ μῆρα μὲ παλληκαρίσιο στόμα
Στὸ μισὸ βασιλείῳ σου ἔδινες ἐλευθερίαν,
Κ' ἔκαμες νὰ σὲ θαυμάσουν βασιλεῖς μικροὶ μεγάλοι
Κ' ἐλευθερωτοῦ τραγούδι καθε στόμα νὰ σοῦ ψάλλῃ.

*

Δὲν ἐπέρασ' ἕνας χρόνος, π' ἀγρὸς γείτονες ἐχρῆθη
Νὰ σ' ἀρπάξῃ ἀπὸ ζήλεα ζηλευτὸ ἀλήθεια στέμμα.
Μὰ ἐπρόταξες σὰν γίγας τὰ ἡρωϊκὰ σου στήθη
Καὶ τοῦ ἔκοψες τὸ δρόμο μὲ τὸ φοβερό σου βλέμμα.
Καὶ μὲ νύχτα ποῦ μπροστὰ σου ἔφρουγε μὲς' στὸ σκοτάδι,
Κόντεψες νὰ μπῆς μὲ λίγους νικητὴς στὸ Βελιγράδι.

*

Δὲν ἐπέρασ' ἕνας χρόνος, ποῦ, λεβέντης στρατιώτης,
Δάφνης μοῖραζες σὲ κόσμο, ποῦ γιὰ δούλος εἶνε μόνον
Ὅμως ἀπιστος ἐκεῖνος καὶ ἀγνώμων καὶ προδότης
Γιρέμισε τὰ βασιλεῖά του ἀπ' τὸ ζηλευτὸ του θρόνο.
Καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερίαν ποῦ τοῦ χάριτες ἀκόμα
Μὲς τὴ φυλακὴ δεσμεύει τὸ λιοντόκαρδόν σου σῶμα.

*

ὦ θυσία βασιλείας ! ὦ λαοῦ ἀγνωμοσύνη !
Τέτοιαν μελανὴ σελίδα μὴ δὲν ἔχει ἱστορία
Βασιλεῖα ποῦ τὴ ζωὴ του γιὰ τὸ ἔθνος του νὰ δίνῃ
Καὶ τὸ ἔθνος σὲ προδότου νὰ τὸν στέλνῃ ἐξορία !
Τέτοιαν μελανὴ σελίδα ἂν ποτε κανένας γράψῃ,
Τοὺς τυράννους θ' ἀναστήσῃ, τοὺς λαοὺς θὰ νεκροθάψῃ.

*

Κι' ὅταν αὐφῆρε τὸ πλῆθος τὴ φρικτὴ ἀπόφασί του
Κι' ἀπ' τοὺς φίλους σου ἐφάνη προδομέν' ἡ βασιλεία,
Δὲν εὐρέθηκε οὐτ' ἕνας νὰ ξαμώσῃ στὸ σπαθί του
Καὶ τὴν προδοσίαν νὰ πνίξῃ ἢ ἀτίμητη φιλία.
Δὲν εὐρέθηκε οὐτ' ἕνας στὸ σπαθί του νὰ ξαμώσῃ,
Καὶ μαζῆ μὲ σὲ στὸ ἔθνος τὴν τιμὴ νὰ ξαναδώσῃ.

*

Ἐπρεπε, ὅταν σὰν ἥλιος ἔλαμψες καὶ σὺ μὲ μῆρα,
Ἄλλα στήθη νὰ θερμάνῃς, ἄλλον κόσμον νὰ φωτίσῃς
Στὸ λαὸ σου μιὰ σελίδα νὰ προσθέσῃς λαμπρότερα
Καὶ τὸ θρόνον σου ἀκόμη ὑψηλότερα νὰ στήσῃς !
Μὰ ἐφθόνησεν ἡ Μοῖρα τὸ ἀκτινοβόλο φῶς σου
Κ' ἔσβυσε πρὶν ἀνατείλῃ ὁ λαμπρὸς ἀστερισμὸς σου.

J. Κομμ

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΑΣΤΑΪΝ

(Συνδιάλιξις τηλεφωνικὴ μεταξὺ τῶν δύο Αὐτοκρατόρων).

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ. Καλημέρα, Μεγαλειότατε.
ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Καλημέρα, ἀγαπητέ μου ἐξάδελφε.
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἐπεράσατε καλὰ τὴν νύχτα ;
ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Ὅχι καὶ τόσον' ἡσθάνθη ὡσὰν ἕνα κτύπημα εἰς τὰ . . . ὀπισθεν μέρη τοῦ σώματος.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Περίεργον! καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον πρᾶγμα ἡσθάνθη ἄντελήθη μάλιστα καλῶς ὅτι προήρχετο ἀπὸ χονδρὸν ὑπόδημα ρωσικῆς κατασκευῆς. Λοιπὸν ὁ καυμένος ὁ Ἀλέξανδρος; . .

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Ὁ καυμένος ὁ Ἀλέξανδρος ! . . Ἐπρεπε ὅμως νὰ εἶνε φρονιμώτερος καὶ νὰ μὴ τὰ βάλῃ μὲ τὴν Ρωσίαν. Κρίμα ὅπου ἔμενε καὶ εἰς τὴν Σοφίαν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ὡστε τί λέγετε ; . . νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν βίαν ;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Ἄ μπᾶ ! . . τὸ πολὺ πολὺ θὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν Σερ. . . βίαν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Καὶ ἂν οἱ Βούλγαροι καταληφθῶσιν ἀπὸ μανίαν ;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Τότε ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν Ρου. . . μανίαν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἄλλ' ἂν περιπλακῶσι τὰ πράγματα, πόθεν θὰ ἐξέλθωμεν ἡμεῖς ἐκ τῆς περιπλοκῆς ;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Θὰ ἐξέλθωμεν διὰ τῆς Πύλης.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ὡστε λοιπὸν τὰ συμφέροντά μας ; . .

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Τὰ συμφέροντά μας εἶνε νὰ μὴ ἔχωμεν συμφέροντα ἐκεῖ πέραν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Πολὺ καλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως κλόν θεωρῶ νὰ σταίλωμεν ἕν συλλυπητήριον τηλεγράφου εἰς τὴν ἀγαπητὴν ἐξάδελφον καὶ φίλην μας, τὴν Ἀνασσάν τῆς Μ. Βρετανίας.

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Βεβαίως.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Καὶ διὰ τὸν μωλωπισμὸν μας ἐκεῖνον ἀπὸ τὸ κτύπημα εἰς . . . τὰ κάτω μέρη, τί λέγετε νὰ κάμωμεν ;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Ἀφοῦ ὑπάρχει μεταξὺ μας συνασπισμὸς, τίποτε δὲν μας ἐμποδίζει νὰ ἐπιθέσωμεν ἐκεῖ κάτω ὁ καθεὶς μας ἕνα . . . συνασπισμόν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ἡ ἰδέα εἶνε ἐξαιρετος καὶ σπεύδω νὰ τὴν ἐφαρμόσω . . . Τὰ σεβάσματά μου, Μεγαλειότατε . . . Ἀλήθεια! . . σᾶς παρακαλῶ νὰ προσφέρητε τὰς προσήσεις μου πρὸς τὸν κ. Βίσμαρκ. Πῶς ἔχει ἡ Α. Υ. ὁ σιδηροὺς προίκιψ ;

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Μὰ . . . νομίζω πῶς ἤρχισε νὰ τὸν πιάνῃ ἡ σκουριά. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας σκέπτομαι νὰ τοῦ περάσω ἕνα χέρι βερνικι.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ βασιλεύουσιν ἐφ' ὅλης τῆς πραισισίου περιοχῆς καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου ἐφ' οὗ κατασκευαῖ ὁ Μέγαρονος ὡς διὰ δικτύου συλλαμβάνονται πάντες οἱ διερχόμενοι. Ἐξωθεν ἐν τῷ κερναίῳ κἀθηνταὶ οἱ ἀρκούμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν χειροκροτημάτων, εἰς τὴν γεῦσιν τῶν χλιαρῶν παγωτῶν καὶ εἰς τὴν θέαν τῶν κατὰ τὰ διαλείμματα ἐξερχομένων, ἔσωθεν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ νέα ἔργα καὶ νέα ἐπιτυχία. Σημειοῦμεν τὴν *Συτέχειαν τῶν δύο ὄργανων* ἢ *Μετὰ πέντε εἴη ἢ Τὰ κατὰ Πέτρον καὶ Λουίζαν* δράμα ἔχον πλειότερους πατέρας ἢ ὀνόματα, ἀλλ' ἰδίαν γεννηθὲν ὑπὸ Ταβουλάρη τοῦ πρᾶσβυτέρου ἐπιτυχῶς σταχυολογήσαντος ἐκ παραδόσεων τὰς περιπετείας τοῦ φόν Πέτρου, ὃν καίτοι ἀργὰ συνιστῶμεν πρὸς θεραπείαν εἰς τὴν χάριν τῆς Παναγίας. Ἡ δὲ *Πρόκρις* τοῦ φίλου συνεργάτου κ. Πολέμη θερμῶς χειροκροτηθεῖσα διὰ τὴν τρυφερότητα τῆς ἡρεσῆ καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς δυστροπωτάτους προκρίτους τῆς φιλολογίας μας, σπεύσαντας ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπικρίνωσι μᾶλλον ἢ νὰ προκρίνωσιν.